

Til lovforslag nr. L 66. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 8. december 1994

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering med flere love

(Ændring af ydelses- og finansieringsregler m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Venstres, Det Konservative Folkepartis, Fremskridtspartiets, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

SF er imod udformningen af aktiveringslovene af to grunde. Dels er SF modstander af den meget lave oplæringsydelse/aktiveringsydelse, dels er SF imod, at den periode, hvori unge er omfattet af de specielt lave ungesatser, forlænges fra 23 til 25 år.

Lovforslagets indhold går på en udvidelse af aktiveringspligten for unge under 25 år fra 20 timer til 30 timer pr. uge, hvor det så oven i købet henstilles, at der gives et tilbud på 37 timer om ugen. Det er en oplagt forbedring på den måde, at det så at sige nærmer sig det virkelige liv.

Det er bare bemærkelsesværdigt, at pengene ikke i samme omfang følger med, fordi det andet hovedelement i lovforslaget er den såkaldte forenkling af ydelsessystemet, så alle uanset alder bliver aktiveret på aktiveringsydelse/oplæringsydelse plus et beskæftigelsestillæg på 15 kr. i timen med loftet på de 65,80 kr. Man

kan sige, at det er en forenkling for nogle på den måde, at det bliver lettere at se, hvad der er tilbage.

Det her betyder jo reelt den omfordeling, at de ældre grupper af bistandsklienter – og det vel at mærke dem, der er sværest at motivere – ofte vil opleve en indtægtsnedgang som konsekvens af lovforslaget her. Til gengæld vil nogle af de unge bistandsklienter opleve en forbedring. Når der er lagt en besparelse ind på 24 mio. kr. i 1995 og 48 mio. kr. i 1998, er det, fordi aflønningen for nogle grupper bliver dårligere, og fordi det er kædet sammen med forlængelsen af ungdomstiden.

Men SF går imod lovforslaget, fordi SF ikke har fået sikkerhed for, at de ældste grupper af bistandsklienter ikke skal betale. Det vil SF ikke medvirke til.

SF havde håbet, at finanslovforhandlingerne var endt i noget større end de her smålapperier. SF havde håbet, at finanslovforhandlingerne på beskæftigelsesområdet var endt i en aktiv brug af de passive midler. Der er stort set ingenting sket!

SF havde håbet, at man havde tænkt mere systematisk igennem, hvordan man kan løse det paradoks, at der er en række ubesatte funktioner i det offentlige system, samtidig med at der er unge, der gerne vil i gang med ordinære job. Der skete ikke noget på det punkt under finanslovforhandlingerne.

SF havde håbet på forbedrede orlovsordninger, der havde givet mere plads til regulære job til nogle af de unge, der gerne vil ud i regulære